

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520556240/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Steen Steensen Blicher

[Selvbiografi]

opkaldt efter Etatsraad Steen de Steensen til Aunsberg, er født i Vium, Lysgaard Herred, den 11te October 1782, i Midtpunktet af Nørrejylland, og paa Skjellet mellem Heden og Marken. Hans Fader var den ifjor i sit 91de Aar afdøde, som topographisk og theologisk Forfatter og latinsk Digter bekendte Præst, Niels Blicher, hvis Fader, Bedstefader, Oldefader og Tiptipoldefader, alle havde været Landsbypræster her i Jylland, og hvis Tiptipoldefader var en Bondesøn fra Byen Horsens i Kjær Herred i Vensyssel. Denne hed Ove Horsens; men da han var kommen i Kjøbmandslære i Aalborg hos en Blicher eller Blücher, maaskee fra Byen Blücher i det nordlige Tydskland, ægtede han dennes Datter, under Vilkaar at antage hans Slægtnavn. S. S. Blichers Farmoder var en Gantzel, der udledte sin Herkomst fra Reformatoren Morten Luther, saavel som fra en Grev Liedemann i Pfalz.

S. S. Blichers Moder var en født Curtz, hendes Moder en født Steensen, – Søster til ovennævnte Etatsraad, og til en Generallieutenant Georg v. Steensen, der tjente sig op fra Lieutenant under Frederik den Store i Syvaarskrigen, og endnu i 1806 som Fæstningscommandant tappert forsvarede Neisse i Schlesien mod den franske General Vandamme.

S. S. Blichers Mormoder var en Datterdatterdatter af Biskop Doctor Niels Bang i Odense († 1676). Denne Bisp og Adelsmand, hvis Bibel (en af Christian IVdes) endnu er i S. S. Blichers Eje, og – som der er skrevet foran i samme – havde hans og Hustrus, Ane Eriksdatters, Vaaben i Sølv befæstet paa Bindet (Sølvet er borte, paa Stifterne nær; thi S. S. Blicher har faaet den af fremmed Væрге), nedledte sin Herkomst fra Absalons Farfader Skjalm Hvide.

S. S. Blicher havde i sin Barndom et svagt Næmme, og hans Sjæleevner udviklede sig meget langsomt. Han blev underviist i de gamle Sprog af sin Fader, til han i en Alder af 14½ kom ind som den nederste i Mesterlection i Randers lærde Skole under Rector Peder

St. St. Blicher

Estrup, hvem han stedse har i kjerlig og taknemmelig Erindring. Han fandt i sin Skolegang ingen saa værdig som denne Rector til at bære Aristides's skjønne Tilnavn, „den Retfærdige,” og han har kjendt faae Mennesker, der saaledes forstode at gjøre sig elskede. Under hans, og den ligeledes afdøde lærde og grundige Conrector Lunds Vejledning, kom B., der ved sin Indtrædelse i Skolen ikke havde lært andet end at oversætte nogle latinske Forfattere og Johannes's græske Evangelium, ved ufortrøden Selvanstrængelse saavidt, at han i Efteraaret 1799, ikke fulde 17 Aar gammel, og langt hurtigere end han selv og andre havde haabet, tog Artium med Udmærkelse (7 Lauder og 4 præ cæteris). Næste Foraar tog han Philosophicum og manglede kun eet + i Udmærkelse. Dette Halvaar har en for ham udslettelig Reminiscens: hans Manufactør var den – jeg troer som Landsbypræst endnu levende – *Jermiin*, hvis grundige, venlige, ja faderlige „Haandledning”, som kan haabes, erindres af flere end Præsten i Spentrup. Denne vil fra hin Periode anføre en Ungdomsstreg. Physiken behagede ham ikke synderligt. Man lærte den Tid og hørte Forelæsninger over Hauchs Ledetraad i Videnskaben; men aldrig meer end Halvparten – Sommer- eller Vintercursus. B. sludrede med sine Pensa, og blev een og anden gang advaret og formanet af den brave Manufactør. Fik saa B. isinde at spille sin Lærer et Puds: han læste og lærte *bele* Hauchs Physik, og angav den til Examen, til største Forundring for Jermiin og alle hans Kammerater, der vidste, hvordan han havde sludsket med denne Videnskab. Professoren – den vakre Aasheim, gik ind med ham i Gasarterne og Electrisiteten, og fandt sig, efter vel en halv Times Examination, saa tilfredsstillet, at han ej alene gav Candidaten „præ cæteris” med „Slange,” men rejste sig og holdt en Lykønskningstale til ham. Jermiin smilte ret inderlig til ham, gned sine Hænder, og kaldte ham en stor Skjælm. Foræret efter tog B. Philologicum med 2 Lauder og 2 præ cæteris. Og samme Efteraar modtog han en Huuslærerpost paa Falster, hvor han forblev i tvende Aar, og indgik med sin ældste Lærling, Laurits Foss, der var to Aar yngre end han selv, et Venskab, som endnu bestaaer, aldrig afbrudt, og aldrig kølnet; – den nuværende Borgermester i Roeskilde maae straffe B., hvis han farer med Usandhed. – Med en anden, men ældre Ven indgik han ogsaa her en ligesaa kjer og fast Forbindelse – *Morvens* kongelige Skjald, hvis mægtige Harpeslag vel have medvirket til den jydskes poetiske Retning.